

Q. D. B. V.

PROOEMIUM,

DE

PRÆCOGNITIS, ET APPARATV
ARTIS.

§. I.

Quam veteres *Criticen* dicebant, amplissimo *Critica Veterum* ambitu. Illa enim, velut pro tribunali sedens, nullum non scriptorum genus sub censuram vocabat, ita ut, quæ perperam dicta, castigaret, quæ loco mota, transponeret, quæ varie aut ambigue lecta, notaret, quæ in mendo cubantia, obelo configeret ac emendaret, sua demum cuique autori restitueret, latæque sententiæ solidas, gravesque redderet causas.

I. Κριτικὴ ἀπὸ τῆς κρίσεως, a *judicando*, *Judiciaria* dicitur, quod *ejusque ortus*, ejus beneficio de libris, eorumque idiomate, characteribus, ætate, auctore, integritate ac lectione, bonitate demum aut nœvis, dextre ac sobrie judicium scisci consuevit. Natales nobilissimæ artis qui paulo altius repetunt, ortum ejus ex veteri arcessunt *Comœdia*, cuius inter partes haud postrema erat, ut potiunte rerum populo Athenis, non mores tantum plebis, formam reipublicæ, vitamque magistratum,